

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4413/06
24.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom suda Ljiljanom Petrović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv zaključka tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Regionalni centar Novi Sad, broj: 438-583/2006 od 24.7.2006. godine, u predmetu poreza na kapitalni dobitak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 24.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom odbačen je predlog tužioca za ponavljanje postupka okončanog rešenjem Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalni centar Novi Sad, broj: 438-323/2004 od 09.9.2004. godine, kojim je odbijena žalba tužioca podneta na rešenje Ministarstva finansija - Poreska uprava - Filijala Novi Sad 2, broj: 413-2004/71 od 09.6.2004. godine. Tim rešenjem je tužiocu utvrđen porez na kapitalni dobitak ostvaren prodajom nepokretnosti u iznosu od 6.673.422,32 dinara.

U tužbi kojom osporava zaključak tuženog organa tužilac ističe da nije prihvatljiv stav tužene da je predlog za ponavljanje postupka okončanog rešenjem od 09.9.2004. godine, neblagovremen. Ovo sa razloga što je nakon dobijanja navedenog rešenja koristio redovno pravno sredstvo na koje je bio upućen u pravnoj pouci i podneo tužbu Vrhovnom sudu Srbije za poništaj ovog rešenja. Nakon dobijanja presude Vrhovnog suda Srbije, kojom je tužba odbijena, u roku od jednog meseca u skladu sa članom 242. Zakona o opštem upravnom postupku podneo je predlog za ponavljanje postupka. Dalje navodi da se ne može prihvatiti ni stav tuženog da se predlog za ponavljanje postupka odbacuje s razloga što organ nije utvrdio činjenicu da stranci nije omogućeno učešće u postupku, već je to konstatovao sud, iz razloga što se ne radi o materijalnoj činjenici već o procesnoj radnji, koja predstavlja bitnu povredu postupka o kojoj je drugostepeni organ bio dužan da vodi računa po službenoj dužnosti. Ističe da je zbog očiglednih grešaka u postupku, kao i zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, bez svoje krivice, doveden u veoma tešku materijalnu situaciju. Sa ovih i ostalih razloga iznetih u tužbi predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeni zaključak i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je u svemu ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog zaključka i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Po razmatranju spisa predmeta, ocenom navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Prema stanju u spisima predmeta kao i obrazloženju osporenog zaključka, tuženi organ je pravilno odbacio predlog tužioca za ponavljanje postupka okončanog rešenjem Ministarstva finansija - Poreske uprave - Regionalni centar Novi Sad, broj: 438-323/2004 od 09.9.2004. godine, za koju odluku je dao razloge koje, kao dovoljne i na zakonu zasnovane, u svemu prihvata i ovaj sud.

Naime, iz spisa predmeta se vidi da je navedeno drugostepeno rešenje od 09.9.2004. godine, tužilac primio 28.9.2004. godine, a da je predlog za ponavljanje postupka podneo 19.6.2006. godine, sa razloga što mu nije bilo omogućeno da učestvuje u postupku razreza poreza na kapitalni dobitak, shodno članu 239. stav 1. tačka 9. ZUP-a, kao i sa razloga iz člana 239. stav 1. tačka 1. ZUP-a, jer poseduje dokaze koji su postojali u vreme donošenja rešenja od 09.9.2004. godine, a koji bi doveli do drugačije odluke, da je poreski organ za njih znao u momentu odlučivanja. Tužilac, prema tome, u zakonskom roku od mesec dana od dana prijema navedenog drugostepenog rešenja nije podneo predlog za ponavljanje postupka, već je protiv tog drugostepenog rešenja podneo tužbu Vrhovnom sudu Srbije u kojoj je, pored ostalog, naveo činjenicu da nije učestvovao u postupku pred prvostepenim organom prilikom utvrđivanja poreske obaveze. Presudom Vrhovnog suda Srbije U-4328/04 od 22.2.2006. godine, odbijena je tužba za poništaj navedenog drugostepenog rešenja. Kod ovakvog stanja stvari, predlog tužioca je, na osnovu člana 246. stav 2. ZUP-a, tuženi pravilno odbacio, kao neblagovremen.

Kako je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog zaključka nesporno utvrđeno da tužilac nije tražio ponavljanje postupka u roku od jednog meseca od dana kada je mogao izneti nove činjenice, odnosno upotrebiti nove dokaze, odnosno od dana kada mu je dostavljeno rešenje tuženog organa od 09.9.2004. godine, a koji je propisan članom 242. stav 1. tač. 1. i 5. ZUP-a, to je pravilno tuženi organ, na osnovu člana 246. stav 2. istog Zakona, ocenio da se nisu stekli uslovi za ponavljanje postupka okončanog rešenjem Ministarstva finansija - Poreska uprava - Regionalni centar Novi Sad, broj: 438-323/2004 od 09.9.2004. godine.

Cenjeni su i ostali navodi tužbe ali su bez uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari. Za svoju odluku tuženi organ je dao jasne i obrazložene razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je našao da osporenim zaključkom nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 24.10.2007. godine, U. 4413/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Ljiljana Petrović, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK